

Περίληψη - Summary

Παρασκευόπουλος Σταμάτιος: «Ο πόλεμος της Κορέας 1950-1955 Οι αιτίες και οι αντιδράσεις της συμμετοχής της Ελλάδας στον πόλεμο»

Το Εκστρατευτικό Σώμα Ελλάδας στην Κορέα (ΕΚ.Σ.Ε.) (1950-1955), αποτέλεσε την πρώτη ελληνική συμμαχική αποστολή στα πλαίσια του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Στις 30 Ιουνίου του 1950, απαντώντας στη σύσταση παροχής βοήθειας του Συμβουλίου Ασφαλείας προς τα μέλη του ΟΗΕ, η κυβέρνηση Πλαστήρα δήλωσε την υποστήριξή της προς τη Νότια Κορέα. Η προσφορά στρατιωτικών δυνάμεων έγινε λίγο αργότερα από την κυβέρνηση του Σοφοκλή Βενιζέλου. Η Ελλάδα, αν και βρισκόταν στο στάδιο της ανασυγκρότησης από τους 10ετείς αγώνες της, ανταποκρίθηκε στην έκκληση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και διέθεσε μαζί με ένα τάγμα του Ελληνικού Στρατού και ένα σμήνος από επτά αεροπλάνα Dakota για βοήθεια προς τη Δημοκρατία της Νοτίου Κορέας, η οποία είχε δεχθεί ξαφνική επίθεση τον Ιούνιο του 1950 από την Βόρειο Κορέα.

Στη διαμόρφωση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής της περιόδου 1949-1955 έπαιξαν ρόλο όχι μόνο το διεθνές και βαλκανικό περιβάλλον, αλλά και η γενική πολιτική φιλοσοφία των ελληνικών κυβερνήσεων της εποχής, καθώς και οι πιέσεις από την πλευρά της αντιπολίτευσης. Η ελληνική κυβέρνηση Νικολάου Πλαστήρα και Σοφοκλή Βενιζέλου είχε ήδη ζητήσει την ένταξη στο Ν.Α.Τ.Ο., αλλά το αίτημα είχε αρχικά απορριφθεί από τους Αμερικανούς, με την αιτιολογία ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν απαραίτητο για την άμυνα του Δυτικού κόσμου. Άρα, η συμμετοχή ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων θα αποτελούσε απόδειξη της αναγκαιότητας να ενταχθεί η Ελλάδα στον πυρήνα των χωρών της Δύσης, τις οποίες αντιπροσώπευε εκείνη την εποχή το Ν.Α.Τ.Ο. Η αποστολή ελληνικού τμήματος στην Κορέα προκάλεσε και διάφορες αντιδράσεις, οι οποίες ήταν αρκετά έντονες και δεν προέρχονταν μόνο από τον αριστερό ιδεολογικό χώρο αλλά ακόμα και από τον συμπολιτευόμενο τύπο ή από το κυβερνών κόμμα του Ελληνικού Συναγερμού (1952 - 1955).

Paraskevoopoulos Stamatios: « Ο πόλεμος της Κορέας 1950-1955 Οι αιτίες και οι αντιδράσεις της συμμετοχής της Ελλάδας στον πόλεμο»

The Hellenic Expeditionary Force in Korea (HEF) (1950-1955) was the first Greek allied mission within the United Nations. On June 30, 1950, in response to the recommendation of the UN Security Council to assist UN members, Plastira's government declared its support for South Korea. The supply of military forces came shortly after, by the government of Sophocles Venizelos.

Greece, while in the process of rebuilding from its 10-year struggle, responded to the UN's call and deployed with a Greek Army battalion and a flock of seven Dakota planes for aid to the Republic of South Korea, which had been subjected to a sudden attack by North Korea in June 1950. Not only the international and Balkan environment, but also the general political philosophy of the Greek governments of the time, as well as opposition pressure, played a role in shaping Greek foreign policy during the period 1949-1955. The Greek government of Nikolaos Plastiras and Sophocles Venizelos had already applied for NATO membership, but the request was initially rejected by the Americans on the grounds that it was not necessary for the defense of the WEST. Therefore, the participation of Hellenic military forces would be proof of the need for Greece to be included in the core of the West, which NATO represented at that time. The Greek delegation to Korea has also provoked various reactions, which we would say were quite intense and that they came not only from the left parties but also from the friendly to the government press, or the ruling Greek Rally (1952 - 1955).